

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7792/2025
22.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., општина Алексинац, чији је пуномоћник Миодраг Цветковић, адвокат из ..., против тужене Општине Алексинац, коју заступа Правобранилаштво Општине Алексинац, ради заузећа и исплате накнаде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5495/2024 од 10.01.2025. године, у седници одржаној 22.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5495/2024 од 10.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5495/2024 од 10.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 260/24 од 08.10.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужена извршила заузеће на делу непокретности у својини тужиоца на парцели к.п. бр. .. к.о. ..., уписане у л.н. бр. .. к.о. ..., површине 30м², те је утврђено право својине у корист тужене на делу непокретности на к.п. бр. .. к.о. ... уписане у л.н. бр. .. к.о. ..., површине 96м², у мерама и границама ближе као у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде за заузети део к.п. бр. .. к.о. ..., уписане у л.н. бр. .. к.о. ... површине 96м² исплати 48.000,00 динара са законском затезном каматом од 08.10.2024. године као дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 124.980,00 динара са законском затезном каматом на износ од 119.260,00 динара почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5495/2024 од 10.01.2025. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Алексинцу П 260/24 од 08.10.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији туженог. Предмет тражене правне заштите је утврђење заузећа дела катастарске парцеле тужиоца од стране тужене и исплата накнаде за заузето земљиште, с обзиром да поступак експропријације није спроведен, а тужиоцу је земљиште одузето ради привођења намени која је у јавном интересу, те је утврђено право својине тужене на делу заузете парцеле и обавезана тужена на исплату накнаде вредности тог земљишта, применом одредбе члана 58. Устава Републике Србије, члана 1. Протокола уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода, члана 8. Закона о основама својинскоправних односа и одредбе члана 20. тачка 12. и 23. став 4. Закона о локалној самоуправи.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и исплате накнаде поднета је 01.03.2024. године, а вредност предмета спора је 48.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање које не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**